

Četvrtak 18.08.2011.g.

"MIR, PRAVI MIR DAJE KRIST GOSPODIN NAŠ...", tako idu riječi pjesme koju si i sad pjevušim. A pjevušio sam si ju i u nedjelju na svetoj misi. Onako, u sebi, kada su mi dolazile misli o tome što je to KRISTOV MIR. Svećenikove riječi, da taj KRISTOV MIR pružimo jedni drugima, nekako su meni potaknule više pitanja i razmišljanja.

Sjetio sam jedne zgode iz EVANĐELJA kada je Gospodin poslao svoje učenike da navješćuju RIJEČ BOŽJU po selima.

Rekao im je: "...ULAZEĆI
U
KUĆU,
ZAŽELITE
JOJ
MIR.
BUDE
LI
KUĆA
DOSTOJNA,
NEKA
MIR
VAŠ
SIĐE
NA
NJU.
NE
BUDE
LI
DOSTOJNA,
NEKA
SE
MIR
VAŠ
K
VAMA
VRATI...."

KRISTOV MIR. ŠTO JE TO? KAKO ON IZGLEDA? DA LI GA MOŽEMO I MI IMATI? DA LI G
A
MOŽEMO

DRUGIMA
DATI?
KAKO
IZGLEDA
ČOVJEK
KOJI
U
SEBI
NOSI
KRISTOV
MIR?
DA
LI
JE
ON
CJELOVITO
STANJE
ILI
SAMO
POSTOJI
U
NEKIM
TRENUCIMA?
KAKO
GA
OSJETITI,
KAKO
GA
PRIMITI,
KAKO
GA
DRUGOME
DATI,
NE
SAMO
ZA
VRIJEME
MISE,
NEGO
I
POSLIJE
NJE?
DA
LI
MOŽE
TAJ

KRISTOV
MIR
DATI
NETKO
TKO
GA
NEMA
ILI
GA
MI
SVI
IMAMO,
KOJI
DOĐEMO
NA
MISU,
SVATKO
PREMA
MILOSTI
BOŽJOJ?

Ta i još neka pitanja su mi zadnjih dana "sijevala" po mislima.

"MIR VAM OSTAVLJAM, MIR VAM SVOJ DAJEM."

Gospodin je taj mir imao i On nam ga je predao i ostavio davno, još prije skoro 2000 godina. O

stavio ga je, svakako, svojoj crkvi koju je ustoličio u POSLJEDNJOJ
VEČERI.
PETRU
I
DRUGIM
APOSTOLIMA
KOJI
SU
NASTAVILI
ŠIRITI
NJEGOVU
CRKVU
I
NJEZIN
NAUK
MEĐU
NARODOM
IZRAELOVIM
A
KASNIJE
I
MEĐU
DRUGIM
NARODIMA.

I probao sam se prisjetiti scena iz nekih filmova, detalja iz nekih slika i opisa Gospodinova
djelovanja u svojem zemaljskom životu koju su nam dočaravali kako je izgledao NAŠ GOSPOD
IN U TO
M S
VOJEM
ZEMALJSKOM
ŽIVOTU.
ON
JEDINI
KOJI
JE
IMAO
PRAVI
MIR,
MIR

KOJEGA
JE
DAVAO
I
ŠIRIO
OKO
SEBE.

ON, KOJEGA SU RASPELI NA KRIŽU A ON JE TRAŽIO ZA NJIH OPROST KOD SVOJEG BOGA-OCA.

ON, KOJEGA SU BIČEVALI I TUKLI A ON JE ŠUTKE TRPIO, PADAO I DIZAO SE I DALJE
STAVLJAO
ŠUTKE
TRPITI.

ON, KOJI JE NA SVOJEM NOŠENJU KRIŽA, NA KRIŽNOM PUTU NA KALVARIJU, TIM SVOJIM
MIROM
MNOGE

OHRABRIO,
MNOGE
RASPLAKAO
I
DAO
IM
NADU.

ON, KOJI SE U TOM SVOJEM MIRU SATE I SATE MOLIO, DOK SU NJEGOVI UČENICI Z
NALI
POSTATI
NESTRPLJIVI,
ČAK
SU
SE
SVAĐALI
MEĐUSOBNO.

ON, KOJI JE TAJ SVOJ MIR NAJBOLJE ISPOLJIO PRED ŽIDOVSKIM SUDOM I PRED PI
LATOM,
KADA
JE
TAJ
NJEGOV
MIR
BIO
JEDINI
ODGOVOR
NA
NJIHOVE
NAPADE
I

PRIJETNJE
SMRĆU.

I U MNOGIM DRUGIM SITUACIJAMA SVOJEG ZEMALJSKOG ŽIVOTA.

Ja ni približno nemam takav mir. Čak se često pitam da ŠTO JE TO UOPĆE MIR, KAKVO JE
TO
ČOVJEKOVO
STANJE
ILI

OSJEĆAJ. Kad se čovjek lako razljuti na neke ljude i događaje oko sebe, kada ga svakodnevni
život i rad često "isprazni" iznutra a na to mjesto dođu razni drugi osjećaji poput nemira, želje za
osvetom, srdžbe, rezingnacije, tuge i žalosti, i razni drugi osjećaji.

JEDINO ŠTO ME UVIJEK ISPUNI, ŠTO MI PROBUDI MIR I RADOST U MENI I MOJOJ DUŠ
I
OJEM

SRCU,
ŠTO
JE
TOLIKO
ČISTO
I
JAKO
DA
SE
SVE
DRUGE
NAPASTI
ZLA
I
NJEGOVIH
DUHOVA
ODBIJAJU
OD
MENE,
JE
SVETA
MISA.
I
CRKVA
KADA
U
NJOJ
OSTANEM
SAM
U
MOLITVI.
TOLIKO
LIJEPO,
TOLIKO
ČISTO,
TOLIKO
SE
ISPUNJENO
OSJEĆAM
NA
SVAKOJ
MISI
I
U
SVAKOM
MOM

BORAVKU
U
CRKVI.

NAKON TOGA, NAKON MISE I CRKVE, STVARNO SE OSJEĆAM DA MOGU DRUGIMA OK
O
SEBE
PREDATI
MIR
KRISTOV.
JER
TADA
JE
ON
NA
MENI
I
U
MENI.

U drugim trenucima, svakodnevnim i životnim, zlo i njegovi duhovi znaju me kroz razne svoje zamke uvući u mnogo moji nemirnih, licemjernih i oholih, srditih i neumjerenih reakcija i ponašanja. I za čas sam svjestan kako sam se dao zlu prevariti. A nekad ga i prozrem pa mu se nasmijem kada shvatim kako me htjelo prevariti da sagriješim.

Najgore je što u tim trenucima mislim da sam ne znam koliko pametan i da sam ne znam što posebno napravio. Za zlo ništa posebno. Jer ono jednostavno, radi svoje duboke pokvarenosti i odsutnosti Boga u sebi, ni ne zna drugačije nego samo da zlo čini. Koristi ono razne stvari i događaje, ljude i životinje u koje uđe, kako bi napakostilo drugima oko njih. I nisu ti ljudi i te životinje tada krive za to. Zlo ih je samo iskoristilo u tom trenutku i oni mu se nisu mogli

oduprijeti. Ako ne uspije jedanput pokušat će drugi put, još lukavije. Ako ne uspije drugi put, pokušat će i treći i četvrti i stoti put... Sve dok ne uspije ili sve dok mi toliko ne uzrastemo u vjeri, toliko svoj život ne predamo Gospodinu, **da nam Gospodin postaje štit i zaštita** te se zlo onda prestaje baviti nama nego krene na neke druge, ranjivije i slabije duše.

MOLIM TE GOSPODINE, OČISTI MOJE SRCE I DUŠU, OJAČAJ MOJ DUH, BUDI MOJA S
VJETLOST
I
SPASENJE
KAKO
BI
SE
U
MENI
NASTANIO
TVOJ
MIR
DA
GA
MOGU
DALJE
PREDAVATI
I
DIJELITI
DRUGIMA.

GOSPODIN MI JE SVJETLOST I SPASENJE, BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.